

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 7. marts 2025 – Institut po ribni resursi Varna mod Rakovoditel na Natsionalnia organ po Savmestna operativna programa za transgranichno satrudnistvo »Chernomorski basein 2014 2020« i direktor na direksia »Upravle«

(Sag C-186/25, Institut po ribni resursi Varna)

(C/2025/3262)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Institut po ribni resursi Varna

Sagsøgt: Rakovoditel na Natsionalnia organ po Savmestna operativna programa za transgranichno satrudnistvo »Chernomorski basein 2014 2020« i direktor na direksia »Upravle«

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national myndigheds praksis såsom den i hovedsagen omhandlede, som indebærer, at støttemodtageren under kontrollen opfordres til at fremlægge dokumentation for, at kontrahenten er i stand til at udføre den offentlige kontrakt, i henhold til en national bestemmelse, nærmere bestemt artikel 121 i Zakon za obshtestvenite porachki (lov om offentlige udbud), og at den nationale myndighed ikke anvender tildelingsbestemmelserne i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 897/2014 ⁽¹⁾ af 18. august 2014 om specifikke bestemmelser for gennemførelsen af grænseoverskridende samarbejdsprogrammer, der finansieres inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument, lovligheds henset til 12. betragtning til og afsnit 1 i denne gennemførelsesforordning?
- 2) Er en national myndigheds praksis såsom den i hovedsagen omhandlede, som indebærer, at den nationale myndighed – selv om artikel 2, litra m), i gennemførelsesforordning (EU) nr. 897/2014, der finder anvendelse på det fælles operationelle program for grænseoverskridende samarbejde inden for rammerne af det europæiske naboskabsinstrument »Sortehavsbækkenet 2014-2020«, fastsætter en retlig definition af begrebet »uregelmæssighed« og i kontrakten mellem den kontraherende myndighed og partneren også nævnes som den bestemmelse, der definerer begrebet »uregelmæssighed« – skal prøve, om der foreligger en »uregelmæssighed« som omhandlet i en offentlig kontrakt, som den ordregivende myndighed (sagsøgeren) har indgået med henblik på gennemførelse af den administrative myndigheds kontrakt med støttemodtageren (den ordregivende myndighed), på grundlag af den retlige definition af begrebet »uregelmæssighed« i artikel 2, nr. 36), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 ⁽²⁾ af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (konsolideret udgave) og ikke på grundlag af kriterierne for begrebet »uregelmæssighed« i artikel 2, litra m), i gennemførelsesforordning (EU) nr. 897/2014, lovligheds?

Såfremt dette spørgsmål besvares således, at en sådan praksis er lovligheds, hvorledes skal begrebet »uregelmæssighed« som omhandlet i artikel 2, nr. 36), i forordning (EU) nr. 1303/2013 da fortolkes; skal en forsinkelse på otte dage i gennemførelsen ved levering af tjenesteydelsen i henhold til kontrakten om »fremstilling af en videofilm inden for rammerne af TIMMOD-projektet« navnlig betragtes som en tilsidesættelse af nationale bestemmelser, når støttemodtageren, efter at ydelsen er blevet udført for vedkommende af kontrahenten, har overdraget den til den ledende partner i [...] Rumænien, og det fremstillede produkt, videofilmen, anvendes i programmer; udgør forsinkelsen i udførelsen af kontrakten mellem støttemodtageren og kontrahenten altså en tilsidesættelse, som i henhold til artikel 2, nr. 36), i forordning (EU) nr. 1303/2013 kan kvalificeres som en tilsidesættelse af nationale bestemmelser, og udgør den udgift, som støttemodtageren har afholdt til betalingen til kontrahenten i henhold til kontrakten uden at foretage et fradrag på 84 leva (BGN, 10 500 BGN pr. dag x 8 dage = 10,5 BGN pr. dag x 8 dage = 84 BGN) i denne betaling, derfor en uretmæssig udgift i Unionens budget?

⁽¹⁾ EUT 2014, L 244, s. 12.

⁽²⁾ EUT 2013, L 347, s. 259.

- 3) Er en national myndigheds praksis såsom den i hovedsagen omhandlede, som indebærer, at der i begrundelsen for den afgørelse, hvorved der pålægges sanktioner for den af støttemodtageren begåede uregelmæssighed, 1) kun nævnes den overtrådte EU-retlige bestemmelse – artikel 33, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁾ af 18. juli 2018 – men det ikke angives, hvori den konkrete tilsidesættelse af denne bestemmelse består, og hvordan de i denne bestemmelse nævnte principper om sparsommelighed, efficiens og effektivitet er blevet overtrådt ved denne tilsidesættelse, eller hvordan overtrædelsen af dem har skadelig indvirkning på Unionens budget, 2) den nationale myndighed ikke anfører nogen bemærkninger om, hvorfor den har prøvet kriterierne for uregelmæssigheden på grundlag af den retlige definition i artikel 2, nr. 36), i forordning (EU) nr. 1303/2013 og ikke på grundlag af artikel 2, litra m), i gennemførelsesforordning (EU) nr. 897/2014, som finder anvendelse, og 3) den nationale myndighed ikke anfører nogen konkrete bemærkninger vedrørende sanktionens størrelse, som er angivet i procent, nærmere bestemt 25 % af kontraktens værdi?
- 4) Skal arten og omfanget af den forvaltningsretlige sanktion og arten og alvoren af den uregelmæssighed, som den pålægges for, henset til artikel 2, stk. 2 og 3, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 ⁽⁴⁾ af 18. december 1995 allerede være fastsat i EU-retten på forhånd, for at den forvaltningsretlige sanktion kan reguleres på nationalt niveau, og kræves det af medlemsstaterne, at de ved reguleringen af foranstaltningerne og sanktionerne i national ret tager hensyn til eller angiver den EU-retsakt, som fastsætter disse foranstaltninger og sanktioner? Skal bestemmelserne i artikel 31, stk. 3, [sammenholdt med] artikel 74, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 897/2014 fortolkes således, at de overfører kompetencen til at vedtage bestemmelser om størrelsen af de sanktioner, som kan pålægges støttemodtagere i forbindelse med programmer inden for rammerne af det europæiske naboskabsinstrument, til medlemsstaterne?
- 5) Er sanktionsstørrelser såsom de i hovedsagen omhandlede, nærmere bestemt en sanktion på 84 BGN (eftersom støttemodtageren ikke har foretaget et fradrag af dette omfang i det af kontrahenten betalte beløb som følge af en forsinkelse på otte dage ved udførelsen) og en sanktion på 25 % af 10 500,00 BGN, altså af værdien af støttemidlerne i henhold til kontrakten mellem støttemodtageren og kontrahenten (for en tilsidesættelse af principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning i henhold til de krav, der følger af artikel 33, artikel 36, stk. 1, og artikel 61 i forordning [EU, Euratom] 2018/1046), lovligt henset til artikel 63, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (»Medlemsstaterne pålægger modtagerne sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, når det er foreskrevet i sektorspecifikke regler eller i specifikke bestemmelser i national ret«)?

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18.7.2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT 2018, L 193, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT 1995, L 312, s. 1).